

Čís. 9283.

Na pohledávku povinné strany za poddlužníkem, vzniklou tím, že na jeho vkladní knížku byla uložena částka patřící povinné straně, nelze vésti exekuci podle §§ 296 a 304 ex. ř., nýbrž podle §§ 294 a 303 ex. ř.

Záповěď podle druhé věty prvního odstavce § 294 ex. ř. jest v tomto případě dáti poddlužníku (majiteli vkladní knížky), nikoliv též dlužníku poddlužníkovu (peněžnímu ústavu). K takovému dalšímu zákazu může po případě dojíti teprve, kdyby poddlužník dluh, jenž byl vymáhajícimu věřiteli přikázán k vybrání nebo na místo placení, tomuto nezaplatil a vymáhající věřitel by byl nucen zahájit místo povinného proti poddlužníkovi exekuci.

Poddlužníkovi přísluší nárok na náhradu nákladů na úspěšnou stížnost podle § 294, čtvrtý odstavec, ex. ř.

(Rozh. ze dne 18. října 1929, R I 740/29.)

K vydobytí peněžité pohledávky za pozůstalostí po Františce V-ové navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce zabavením a přikázáním nároku pozůstalosti po Františce V-ové proti nezl. Miroslavu V-ovi na vydání vkladu 4485 Kč, uloženého na vkladní knížce Městské spořitelny v L. Soud první stolice exekuční návrh zamítl. Důvody: Nárok dlužnice proti Miroslavu V-ovi vůbec neexistuje. Na vkladní knížce jest totiž uložen výtěžek, docílený za prodané svršky z pozůstalosti po Františce V-ové za tím účelem, by nemusela býti pořizována pro tento výtěžek vkladní knížka nová, takže tu jde o depositum. Rekurzí soud povolil exekuci 1. zabavením nároku pozůstalosti po Františce V-ové proti nezl. Miroslavu V-ovi na vydání vkladu 4.485 Kč vloženého na vkladní knížku Městské spořitelny v L., 2. přikázáním zabaveného nároku k vybrání až do výše vykonatelného pohledávání bez újmy práv třetími osobami dříve nabytých; 3. Městské spořitelně v L. zapověděl, by z uloženého vkladu 4.485 Kč na vkladní knížce číslo 7631 list 16.210 nic nevyplácela; 4. pozůstalosti po Františce V-ové zast. opatrovníkem k činu zakázal, by zabaveným nárokem nijakým způsobem nenakládala, zejména tento vklad úplně nebo z části nevybrala; 5. poddlužníku nezl. Miroslavu V-ovi zast. poručníkem Josefem J-em zakázal jakékoliv nakládání se zabaveným nárokem a dodal, že doručením záповědi jest pokládati povolené zabavení za vykonané a že vymáhající strana nabyla tím zástavního práva pro své vykonatelné pohledávání. Důvody: Prvý soudce zamítl exekuční návrh z důvodu, že nároku exekucí stíženého vůbec není, že jde o výtěžek z dražby pozůstalostních svršků po Františce V-ové, který byl uložen na vkladní knížku nezl. Miroslava V-a, a že jde o soudní depositum. Tento dražební výtěžek nastupuje však na místo prodaných pozůstalostních předmětů a patří proto do pozůstalosti a může naň býti vedena exekuce. Vymáhající věřitel opírá exekuční návrh patrně o ustanovení § 325 ex. ř., žádaje o zabavení a přikázání nároku povinné pozůstalosti na vydání vkladu uloženého na řečenou

vkladní knížku, patřící nezl. Miroslavu V-ovi. § 325 ex. ř. jedná však o nárocích, jichž předmětem jest vydání hmotných věcí. Jde tu v pravdě o exekuci zabavením a příkázáním pohledávky pozůstalosti za nezl. Miroslavem V-em, která vznikla tím, že na jeho vkladní knížku byl uložen dražební výtěžek za svršky pozůstalostní. Ježto vkladní knížka nenáleží straně povinné, nelze vésti exekuci podle §§ 296 a 304 ex. ř., nýbrž podle §§ 294, 303 ex. ř., při čemž jest lhostejno, že částka stížená exekucí jest uložena na vkladní knížku a že tato jest v uschování soudu nebo někoho třetího, neboť uložením peněz nastalo smíšení řečené částky s penězi na knížce vkladní již uloženými a tudíž staly se tyto vlastnictvím nezl. Miroslava V-a a pozůstalost má jen obligační nárok z obohacení na vrácení uvedené hmoty, tudíž vznikla jí pohledávka proti Miroslavu V-ovi. Ježto exekuční žádost jest ve své podstatě totožnou s návrhem na zabavení a příkázání pohledávky a § 325 ex. ř. odvolává se také na ustanovení §§ 294—298 a §§ 300—319 ex. ř., jest exekuční návrh odůvodněn a jest vlastně výkon příkázání ponechán opatření soudu poručenského a pozůstalostního, pokud se týče vymáhající straně samé, by vymáhala po případě vydání řečené částky.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu poddlužníka zrušil napadené usnesení, pokud pod bodem 3. Městské spořitelně v L. zapovídá, by z uloženého vkladu 4.485 Kč 50 h na vkladní knížce číslo 7631 list 16.210 nic nevyplácela, a pokud praví, že doručením této záповědi Městské spořitelně v L. jest pokládati povolené zabavení za vykonané a že vymáhající strana nabyla tím zástavního práva pro své vykonatelné pohledávání.

D ů v o d y:

Rekursní soud seznal správně, že tu jde v pravdě o exekuci zabavením a příkázáním pozůstalostní pohledávky za nezletilým Miroslavem V-em, kterážto pohledávka vznikla tím, že na jeho vkladní knížku uložen byl dražební výtěžek za svršky pozůstalostní, a má celkem pravdu i v tom, že, ježto vkladní knížka nenáleží straně povinné, nelze vésti exekuci podle §§ 296 a 304 ex. ř., nýbrž že nutno vésti ji podle §§ 294, 303 ex. ř.; že při tom je lhostejno, že částka exekucí stížená jest uložena na vkladní knížku a že tato jest v uschování soudu nebo někoho třetího; že uložením peněz nastalo smíšení uvedené částky s penězi na knížce vkladní již uloženými a tudíž staly se tyto vlastnictvím nezletilého Miroslava V-a, a že pozůstalost má jen obligační nárok z obohacení na vrácení uvedené hodnoty, tudíž vznikla jí pohledávka proti nezletilému Miroslavu V-ovi. Ale, má-li se věc tak, nemá rekursní soud opory v zákoně pro záповěď, již dal městské spořitelně. Ta jest dlužníkem poddlužníka, nezletilého Miroslava V-a. Právního poměru těchto dvou osob se nikterak nedotýká exekuce, již vedl vymáhající věřitel zabavením pohledávky povinné pozůstalosti za nezletilým Miroslavem V-em jako jejím poddlužníkem. Na tom nemění nic, že částka, o niž se prý poddlužník obohatil na újmu povinné strany, takže se tato stala věřitelkou

nyní zabavené pohledávky, jest uložena u spořitelny a snad činí fond, z něhož poddlužník svůj dluh má neb může zaplatiti povinné pozůstalosti jako své věřitelce, pokud se tkne vymáhajícímu věřiteli, jemuž byla k vybrání přikázána. Zákon zajišťuje nárok vymáhajícího věřitele, jenž zabavil pohledávku dlužníka v poměru k poddlužníkovi jen potud, že tomuto zakazuje, by dlužníkovi neplatil, nikoli i potud, že mu v zájmu vymáhaného nároku zabraňuje v jakémkoli nakládání s jeho jměním. K takovému dalšímu zákazu může po případě dojíti, kdyby poddlužník svůj dluh, jenž byl věřiteli přikázán k vybrání neb místo zaplacení, tomuto nezaplatil a věřitel by byl nucen místo povinného proti poddlužníkovi zahájit exekuci. Ta by ovšem mohla směřovati k jeho pohledávce proti spořitelně a pak by po případě podle povahy této pohledávky (srovnej však § 296 ex. ř.) mohlo dojíti k řečené záповědi nyní napadené. Výrok o nákladech na dovolací rekurs jest opřen o §§ 78 a 294 čtvrtý odstavec ex. ř. a §§ 41, 50 cřs. Propůjčením stížnosti v § 294 čtvrtý odstavec ex. ř. jest poddlužníkovi přiznáno postavení strany v exekučním řízení a přísluší mu tudíž i nárok na náhradu nákladů na úspěšnou stížnost.

Čís. 9284.

Podstatným znakem trestného činu podle § 286 bod d) voj. tr. zák. jest i okolnost, že byla způsobena ztráta nebo nepotřebnost předmětu, určeného k odvrácení zahraničního nebo vnitřního nebezpečí. Civilní soud jest vázán i v tomto směru zjištěním odsuzujícího rozsudku vojenského trestního soudu.

(Rozh. ze dne 18. října 1929, R I 773/29.)

Československý erár domáhal se na Josefu Č-ovi náhrady škody, ježto v době, kdy byl vojínem, nechal státi soumary bez dozoru, čímž se stalo, že jeden soumar přerazil druhému nohu, takže tento musel býti poražen. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by po případném dalším jednání znovu o odvolání rozhodl.

D ů v o d y:

Jde o žalobu podle § 3 zákona ze dne 6. června 1887, čís. 72 ř. zák., kterou se uplatňuje náhrada škody způsobené trestním činem. Brigádní soud uznal rozsudkem ze dne 16. května 1928 žalovaného vinným přechinem nešetření služebních předpisů podle § 286 lit. d) voj. tr. zák., ježto dne 1. prosince 1927, převzav spolu s vojínem R-em u evidence koní v L. soumary Chunchuze a Chaltaie k dopravě do M., zašel v Š. do hostince, nechav koně bez dozoru státi před hostincem, čímž se stalo, že Chaltai, odvázáv se, přiblížil se k soumaru Chunchuzovi a, kopnuv